

Le Sang et la Boue (Of Mud and Blood)

Direcció: Jean-Gabriel Leynaud **Guió:** François-Xavier Destors, Jean-Gabriel Leynaud

Països: França, Alemanya **Durada:** 90 min **Any:** 2025 **Gènere:** Documental **Interpretació:**

Documental **Distribuidora:** Rushlake Media

Versió original en anglès amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Numbi és un petit poble a les muntanyes del Congo. Els seus habitants es guanyen la vida excavant a la recerca de coltan, una matèria primera clau que es troba en molts productes tecnològics contemporanis. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Una pel·lícula que s'ha de veure per entendre millor el món

Som a Numbi, aquest gran poble o petita ciutat construïda al voltant de l'explotació de la muntanya on, en el seu fang, es troba el coltan; un material essencial per a la fabricació de dispositius electrònics utilitzats en telèfons intel·ligents i ordinadors, per anomenar-ne només alguns. Les muntanyes són suaus, envoltades d'una vegetació exuberant: un paisatge magnífic. Com diu un dels protagonistes d'aquesta pel·lícula, tan tràgica que sembla gairebé fictícia: "El Congo és el paradís: ho tenim tot! Però vivim a l'infern". Jean-Gabriel Leynaud mostra aquest infern en totes les seves facetes.

Seguint la vida quotidiana dels habitants d'aquest lloc on la gent arriba amb l'esperança de sobreviure en lloc de viure de veritat, Leynaud aconsegueix transmetre la realitat d'aquesta explotació amb les seves implicacions globals. Aquí, els preus de compra i revenda els fixen els mercats internacionals, i això impedeix que els locals obtinguin uns ingressos estables. Sense maquinària pesada ni indústria; els miners "es mengen la muntanya" amb les seves pales com a úniques eines, amb l'esperança de trobar una veta que els permeti alimentar les seves famílies a llarg termini. La càmera de Leynaud segueix la vida d'un dels miners, amb una gorra blava perpètuament baixada sobre el cap, com si volgués identificar-lo com el personatge principal d'aquesta tràgica pel·lícula. Un ex-nen soldat, ara excava per alimentar la seva filla i la seva dona, a qui els seus germans aviat segresten perquè no es pot permetre pagar-li el dot.

La injustícia truca a totes les portes i, gradualment, s'afegeixen nous personatges a la història: un comprador/revenedor obligat a subornar policies corruptes per vendre coltan a la ciutat; una dona expulsada de casa seva després de quedar-se embarassada arran d'una violació, es prostitueix per sobreviure; un professor que intenta transmetre la importància dels estudis i els perills de treballar com a miners, nens que tenen poques opcions a casa... Injustícies derivades del govern congolès, injustícies perpetrades per multinacionals estrangeres que exploten el coltan per fabricar dispositius electrònics venuts a Europa i arreu del món.

En afegir imatges, i sobretot vides i rostres, al que ja sabem sobre l'explotació de recursos als països africans, Leynaud toca la fibra sensible. Un es pregunta quant de temps deu haver passat allà per guanyar-se la confiança dels que filma i aconseguir obtenir imatges tan delicades: corrupció i violència policial, un accident mortal a les profunditats de les muntanyes... Centrant-se en la gent, les seves lluites, la seva vida quotidiana i els seus somnis, el director aconsegueix commoure profundament l'espectador. Què pots fer quan ets l'última baula d'una màquina ben greixada de la qual tot el món és còmplice? Sense ser moralista i amb humanitat, aquest potent documental denuncia aquest estat de coses i ens porta a reflexionar sobre la nostra pròpia complicitat passiva. Una pel·lícula que s'ha de veure per entendre millor el món.

Amande Dionne – abusdecine.com